

KAMMERMUSIKFORENINGEN
136. SÆSON 2023-2024
Christians Kirke, Christianshavn

2.10.2023

Doktorens aften 2023

”Doktorens Aften” er en tradition i Kammermusikforeningen af 1887. Denne årlige begivenhed blev oprindeligt bestyret af den nu afdøde læge og bratschist Henrik Olsen, medlem af Radiosymfoniorkestret og bestyrelsesmedlem i Kammermusikforeningen. Nu er tilrettelæggelsen af Doktorens aften overgået til hans søn, Frederik Øland, violinist i Den Danske Strygekvartet - og ligeledes medlem af bestyrelsen for Kammermusikforeningen af 1887.

Frederiks gæster er denne gang:

Petya Hristova, klaver - født i Bulgarien, med studier i Moskva, Karlsruhe og Berlin. Hun er prisvinder i flere internationale konkurrencer og har på kort tid, siden hun i 2020 flyttede til Danmark, etableret sig på den danske klassiske musikscene som en efterspurgt og alsidig pianist.

Andreas Brantelid, cello – en af de mest anerkendte danske solister, med en lang række prisbelønninger, cd’er og solistoprædender bag sig med internationalt ledende symfoniorkestre og dirigenter, foruden mængder af kammermusik.

Konserterne i Kammermusikforeningen af 1887 støttes løbende af en række velgørende fonde – for tiden Augustinus Fonden, Knud Højgaards Fond, Konsul George Jorck og Hustru Emma Jorck’s Fond og William Demant Fonden.

Program

Samuel Barber: Cellosonate i c-mol, op. 6 (1932)

Allegro ma non troppo

Adagio

Allegro appassionato

Barbers cellosonate er et af de værker denne amerikanske komponist fortjener at blive vurderet på – ud over hans evigt-gyldne ørehænger ”Adagio” (som egentlig er fra en strygekvartet). Sonaten er fra slutningen af hans studietid – Barber var 21 år – og den er præget af en bestandig, brat vekslen mellem ungdommeligt heftige passager der udfordrer øret (og musikerne), og så lyriske, cantabile temaer hvor celloens lighed med menneskestemmen udnyttes til fulde. Musik der uden blusel stiller op i traditionen fra Brahms.

Zoltán Kodály: Duo for violin og cello, op. 7 (1914)

Allegro serio, non troppo

Adagio:

Andante Maestoso e largamente, ma non troppo lento: Presto: Meno mosso: Presto

Kodály, der lærte klaver, violin og bratsch af sine forældre og var selvlært på cello, var ligesom Bartók blandt de første der drog ud i de yderste landdistrikter for at indfange den autentiske folkemusik uden filter. Det er denne duo stærkt præget af. Kodály troede på at de kunstværker der har den stærkeste virkning, er dem der mest fuldgyldigt udtrykker kunstnerens nationale kendetegn. Her er till fulde komplekse rytmer, krydrede klange, bittersøde stemninger og opbygninger til voldsomme højdepunkter. I sidstesatsen skal vi bl.a. lægge mærke til *meno-mosso*-delen med *presto* på begge sider – her er det som om violinspillemanden har drukket sig halvt i hegnet og lige skal hives op på fødderne for at blive spilleklar igen. Og dét bliver han.

Pause

Felix Mendelssohn Bartholdy: Klavertrio nr. 1 i d-mol, op. 49 (1839)

Molto allegro ed agitato

Andante con moto tranquillo

Scherzo

Finale

Denne trio er et af de værker – ligesom violinkoncerten i e-mol – hvor Mendelssohn har foretaget flest revisioner og forbedringer. Og dog er resultatet i begge tilfælde et perfekt værk der synes at være sprunget fuldt færdigt ud af én stor genial inspiration. Førstesatsen styrter af sted ustoppeligt, det ene motiv river det næste med sig, ofte når man mindst venter det. Det er som man kan forestille sig et rasende ridt på en træstamme ned ad en rivende flod, med skarpe drejninger, klipper og fald. Anden

sats er en ren *Lied ohne Worte* – svulmende skønsang, *Biedermeier* når den er bedst. Tredje sats er alfe-fitlihut à la *En skærsommernatsdrøm* – som Mendelssohn fremtryllede den fire år senere. Og finalen: Her bliver der fejlet med den store kost og sluttet med manér, med klimaks-opbygning af den art Mendelssohn mestrede som få.